

[Hans Rasmussen.]

rent principielle betragtninger tror jeg godt vi kan skænke både venstre og det konservative folkeparti, de har ikke så meget at gøre med den foreliggende sag. Hele denne tale om liberalismen i det hele taget kan vi vist også godt tage sådan lidt let på. Det, det drejer sig om, er, at erhvervslevet måske nok i den kommende tid kan komme ud for at skulle have støtte, og derfor er det nødvendigt, at vi ser på de forskellige sager, som de nu engang kommer op, og tager fat på deres løsning.

Man slår sig stadig for brystet, først og fremmest de konservative, det ærede medlem hr. Foss, og snakker om liberalismen. Det er lidt svært at forbinde det liberalistiske med det konservative, det konservative står for mig som noget stationært, og hele den vending, man er i færd med at foretage, synes at være noget løjerligt noget. Så meget kan jeg dog medgive, at der ikke er noget i vejen for, at vi en skønne dag rent praktisk kan tage hele statslånslovgivningen op til undersøgelse og se, hvor der skal sættes ind og hvor ikke. Det er et praktisk stykke arbejde, som vi gerne vil medvirke til, men i modsætning til alle disse liberale fraser tror jeg, det var bedret, om man stillede sig lidt praktisk og socialistisk an, for det er alligevel dér, de fremskridtsvenlige findes her i salen.

A. C. Normann: Jeg har ikke mange bemærkninger at gøre i anledning af det ærede medlem hr. Tholstrups udtalelser, idet han ligesom fladede hele debatten ud, da han kom ind på de økonomiske begreber som lavere priser og, om jeg ikke kunne hjælpe til med at få priserne sat ned, sådan at småskibsfarten ikke behøvede disse hjælpeforanstaltninger. Når man siger så oprørende almindeligheder, kan man ikke møde modstand nogen steder. Jeg ville ønske, jeg havde evne til at sætte priserne ned, som det ærede medlem spørger om jeg vil være med til, men jeg har på følelsen, at det ikke nytter noget under de nærmeste måneders vanskeligheder for skibsfarten.

Til det ærede medlem hr. Tholstrup og også det ærede medlem hr. Foss vil jeg sige, at det liberale USA yder meget betydelige subsidier til sin skibsfart på forskellig

måde, både gennem skattereglerne og gennem direkte subsidier til skibsbyggeriet.

Det ærede medlem hr. Gideon spørger, om jeg kan tænke mig at være med til at tage hele dette store kompleks af statslånsordninger op til samlet overvejelse. Det kan jeg i høj grad tænke mig. Jeg synes, at dette vil være rimeligt, fordi jeg indrømmer, at det er ubehageligt, ja, næsten forfærdende, at det samlede omfang af vore statslånsordninger nærmer sig en halv snes milliarder. Jeg synes, der i høj grad kunne være grund til at diskutere, om det ikke ville være rimeligt at få statslånsvirksomheden standset i dens videre udfoldelse, og for min skyld må man gerne begrænse den; det er ikke derom, vi er uenige. Det, jeg opponerer imod, er, at man, når man starter en ny politik på dette område, begynder med de små og kapitalsvage erhverv og tager de gamle ordninger, som ikke er kommet til i disse år, hvor det samlede statslånsområde er udvidet så stærkt, at vi er kommet op på alle disse milliarder, ordninger, som for en dels vedkommende har virket så længe, at vi, hvis man ikke forøgede det totale låneomfang f. eks. over for håndværket og den mindre industri, vel snart ville nå så langt frem i lånenes alder, at afdrag og rente ville svare til det, vi nu fortsætter med at låne ud, altså for så vidt en revolverende ordning, hvorunder man ikke forøger det totale omfang. Det er det, som det konservative folkeparti kalder antiliberalistisk, men som de selv har støttet varmt indtil for to år siden. En begrænsning af statens samlede udlånsvirksomhed synes jeg er berettiget, men det er ikke den linje, man har kørt denne sag på.

Det, jeg efterlyste, og som gav anledning til mine bemærkninger over for det ærede medlem hr. Gideon, var klarhed over venstres stilling. Vi fik den ikke forleden, da vi drøftede håndværks- og industrilånene, vi har heller ikke fået den i dag.

Tholstrup: Det ærede medlem hr. Gideon sagde, at der ikke skulle være nogen tvivl om venstres principielle indstilling. Men i sit første indlæg sagde han, at venstre ville have de store sager igennem først i stedet for de små; nu kommer han i anden omgang til, at man vil begynde med afviklingen i det meget små. Det var også det, der var tale